

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3649/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Божидара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ ДОО Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Вукосављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 209/20 од 19.05.2020. године, у седници од 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Не прихвата се одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 209/20 од 19.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 209/20 од 19.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 129/2019 од 25.09.2019. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 28.02.2020. године, ставом првим изреке остаје на снази решење о извршењу јавног извршитеља ИИвк 699/18 од 25.05.2018. године, којим је тужени обавезан као извршни дужник да тужиоцу као извршном повериоцу исплати на име дуга 20.754,63 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 2.730,20 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 209/20 од 19.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховном касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 .....87/18) за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној. Наиме,

нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем Врховног касационог суда да када дужник, који при делимичној уплати обавезе за неплаћену утрошену електричну енергију у којој је садржана и делимично застарела обавеза не назначи које обавезе плаћа, односно не помиње да не плаћа и застарелу обавезу, поверилац при реду урачунавања испуњења о застарелости права на испуњење застареле обавезе не води рачуна по службеној дужности у смислу члана 360. став 3. ЗОО а дужник је таквом уплатом признао застарелу обавезу у смислу члана 387. став 2. ЗОО. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Предлогом за извршење као иницијалним актом у овом поступку од 25.05.2018. године тражена је наплата износа од 20.754,63 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу чл. 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић